

פרוטוקול מס. 86/ג
מישיבת ועדת הכספים
סיום ד' כ"ג תשרי תשי"ד - 26.5.54
בשעה 8.45

השתתפו:חברי הועדה:

י. גורי - היו"ר
ח. אריאב
ט. בז'רנו
ט. דיין
א. הרצפלד
ק. לוז
ח. למדן
א. סטנפ
ח. רובין
א. ציזלינג
א.ס. גביחובסקי

נוכחים:

טר האוצר ל. אטכול
פ. ספיר - סנהל האוצר.

סדר היום: א. תשובות שרי האוצר על שאלות חברי הועדה

ב. ~~בעיית הסוגסידיות.~~

היו"ר י. גורי: אני פותח את מישיבה.
טר האוצר נשאר חייב לנו מספר תשובות שנשאלו. כן נשאל
טר האוצר על מחשבותיו בענין הסוגסידיות והוא אטר, אמנם לא התחייב, אבל
יתכן שעבור טבוע ימים אולי יוכל לשתף את הועדה במחשבותיו. אנו איננו
לוחצים עליו, אבל מצדו יש נכונות כזאת, ברצון היינו סגובצם לשמוע.
ועתה נסמע תשובות על השאלות שנוותרו.

פ. ספיר: לענין "סקורות", אני חושב שהיה כדאי להקדיש
לזה דיון מיוחד, ובדיון זה למסור סקירה
ל על "סקורות" ותולדותיה, ואז תבוא טאליו התשובה על חלקה של ההסתדרות
ב"סקורות". אבל אם אתם רוצים תלוכה קצרה בלבד, אני סוכן גם לזה.

מטעם המקדמה כל טנה, הסכירים, יתחיל לקבל בחזרה כבו בטנה
זו, ובזה יש יתרון כפול: א. שלא סורידים יותר. ב. טקבליה חזרה.

טינהל המקדמה התקיים כיחידה נפרדת, עכסו
אנו מחסלים את היחידה הנפרדת, ועם ההאחרות האוטומטא יות של העצמאיים
יבנו מהם את המגיע מהם.

בטאר אפוא רק ענין "סקורות" ואני מציע

סנערוך על כך דיון סיוחד.

בשעת הדיון בתקציב הפיתוח.

היו"ר י. גורי:

אטרתי בסבוע שעבר, טמבלי טזה מחייב א פילו
אוחי, על אחת כמה וכמה לא את הטמטלה, אני
מוכן לטוחח על ענין הסובסידיות, ואני רוצה להגיד על מה אנו חושבים
בחוגי האוצר.

טר האוצר ל. אטכול:

אנו מחפטים דרך, בגבול 22 הנקודות, טאטרנו
סיט לדאות טתהיינה בטנה זו - ואטרתי טהסולט הולך ופוחת, לפני טלוט
טנים היו 70 נקודות, לפני טנה היו 34 נקודות, והטנה יתכן טיהיו 22
נקודות בלבד - ובגבול אותם 26 טליון לירות טישטם בתקציב טלנו לסובסידיות,
טחוץ לאותם 17 טליון לירות טישטם בתקציב ט-10 מהם צריכים לכסות את
הטנויים בטחירים, ו-7 טליון לירות בטטרך להרוויח מהוזלת הטחירים בעולם,
כי היה טגטה כזאת, אט כי עכסו יטנן טתי טגטות, גם לעליה וגם לירידה,
ובינתיים טטהו הרווחנו לבטח, 2 טליון לירות מהדלק הרוטי - אט כן, בגבול
ה-22 נקודות ובגבול ה-26 טליון לירות, בקחתנו בחטבון טסובסידיה בכלל
זה רעיון טוב בחיי כלכלה של טדינה, אבל בטח דברים אטורים, ודומני
טעל זה אין חלוקי דעית בתוכנו? - כאטר הסובסידיות באות טהמדינה, אני
חולב את הפרה בכדי להאכיל את העגלה, אבל כטאני צריך להביא קופטטאות חלב
טכחוץ בכדי להאכיל את העגלה - צריך לעטות חטבון. וכאטר אני טדבר
על סובסידיות, איבני פוטק ואיבני קובע טעה דבר רע. יכול להיות טכדי
לעזור לתעטיה לכבוט טווקים צריך לתת לה סובסידיות. יכול להיות טלענפיים
טטוייטים בחקלאות צריך לתת סובסידיה. אבל זאת אתה יכול לעטות כאטר
יש לך טטים הטמפיקים גם לטירותים וגם לסובסידיות.

אולם הסובסידיות טלנו בנויות לא על כטפנו
אנו. אנו נטצאים בגרעון - וכאן יש פלוגתא, יש טוטחים האוטרים 115 טליון
לירות ויש האוטרים 150 טליון לירות, טאנו אוכלים ואיבנו טסקיעים בפיתוח.
אני טוכן להעריך זאת נפחות, כי טחוך 150 טליון הדולר בעטים דברים
טאנו יכולים לחיות בלעדח. אבל הם נרטטים לחובת הטדינה. הטכום טאנו
הכנסנו בתקציבים טלנו זה 80-85 טליון לירות.

לדעתי, העם טואל את עצמו, או טנהיגיו טואלים
את עצמם: עד טתי. אטרתי פעם: טהופיין עד כרובי עופדים וטזהירים: לאן
אתם הולכים, טוציאים כסף, חיים ברטח חיים יותר טדי גבוהה, וזאת טואלים
אלה טאצלים הטטכורות יותר גבוהות טאטר בטמטלה וטטלטים חודט טטכורת נוסף,
אבל הם טלמרים וטטיפים טוסר. ובכן, אנו חייבים לטאול את עצמנו: עד
טתיזוטאט איבנו צריכים לחפש דרך אין לחיות אחרת, כי אט טחר לא יהיה
הדולרים טהיום יטנם, וזה טוכרח לבוא פעם, כי אין אף אחד מאתנו חוטב
טהסקורות טלכצם עכסו הם מקורות ארדכי מועד. אני טוכן להניח טכל הטקורות
של העם היהודי, אט לא תהיה קטטטרופה כלכלית או טיבוך טדיני קטה בינינו
ובין ארצות הברית, נטטיכת לאתקיים. טני הטקורות האחרים: חטלומים, ואנו
נודאי רואים את קצם, בעוד 10-12 טנים, אבל בטטיבה זו טותר להגיד: מי
יודע, ארצטאהוד זקן, וטי יודע מה יהיה בעוד 3-4 טנים. ואני יודע טבאים
אלינו אנטים טעסקו בענין זה ואוטרים לנו:חטטפו, תוציאו מהר ככל האפטר.
והסקוד הטני הוא: הטענק. כטקטה הטעה האחרונה טטביב לענין ביירוד, באו
אלי טכל הצודים ואטר, נותר על הטענק. אני כטר האוצר איבני יכול לעטות

זאת. אבל לחשוב על כך צריך, מה יהיה בעוד שנתיים כאשר הטענה בכלל לא יהיה. הטנה נקבל 42 מליון דולר, בטנה הבאה אולי 25 מליון ובטנה הסליטית 15 מליון, ואז אולי נבוא ובגיד: תודה רבה, אנו סומכים להגיד שאיננו צריכים יותר.

ישנה שאלה שאנסי האוצר מתלבטים בה כל הזמן, וזו שאלת קידום הפיתוח, כיצד נפתח את הארץ ככל האפשר מהר יותר כדי שתתן גם הכנסה. ושאלה שניה - שאלת חוסר העבודה. לפני כמה זמן דנו בישיבה סטטיסטית על סממנים להביא עוליה לארץ, שרגאי מטפל בענין. ואנמרים שבאיזה מקום ישנם יהודים כפריים יסוכנים לעלות. נסיתי להעלות בסוהי מחשבה, היות ואין עכשו עליה במסדיה גדולים, אני רוצה את ה-10 אלפים עוליים שיבואו - ואני טניח ט-20-15 אחוז מהם הם סקרים סוציאליים - שארו איפוא 8000 נפש שהם נניח 1500 בתי אב - ליטב על הקרקע, ומולי אפילו לא בהתישבות אלא בחוות. יש לנו תכנית להקים 15 חוות. אני חייב להגיד לכם עכשו: היום אין לנו אדמה, ואם יש אדמה אין מי. אבל כאשר נדון בתקציב הפיתוח נדבר על כך.

אולם אם לדבר על פיתוח, הדי יום עבודה עולה 40 לירות. עוד נקודה, הכסף שלנו לפיתוח אינו בא במזומן אלא בחסר. ואתה יכול להפעיל את המכונות או הברזל, רק אם נוסף לך יש לך כסף. ואם כיום ישנם 30-40 אלף מחזורי עבודה, הרי 14 אלף מהם פבר עובדים על חשבון תקציב הפיתוח. ותקציב הפיתוח כפי שהצענו מביע ל-168 מליון לירות, אך מזה צריך להוריד 10 מליון לירות לבטחון, ואני מסופק אם זה יספיק - כלומר, זה אותו סכום שהיה תקציב הפיתוח בשנה שעברה, ואז יש צורך הנסיים כדי שנוכל לעבוד.

בכון, אפשר לשבת בסנוחה, ואותם 158 מליון לירות של תקציב הפיתוח לתת כלחם ועבודות דחק, אבל אז פירוש הדבר: פחות פיתוח, פחות בנין, פחות שיכון. נאכל כסף כל זמן שיש.

אולם אנו רוצים בפיתוח. והטנה אנו עומדים לנטוע 40 אלף דונם פרדם, כסובן אם יהיה הכסף הדרוש לכך. בטנה שעברה נטענו 25 אלף דונם, ואם ניטע הטנה עוד 40 אלף דונם, נוכל להגדיל את הכנסת המטבע הזר טייצוא הפרי.

מתוך כל הביטוקיה הללו אנו אומרים: הכרחי יותר כסף לתקציב הפיתוח. בטנה שעברה הטלנו סס מקדמה, שהכניס 11 מליון לירות. הטנה, אנו כבר מחזירים חלק מסס זה, ואני חושב שנחזיר 2-3 מליון לירות. ואז אנו אומרים, שמן הראוי את ה-26 מליון לירות בסקום לתתם כסובסידיות, להעביר לתקציב הפיתוח ולהוציא אותם לעבודות פרודוקטיביות.

א. סטופ: מהי הצעתך אגוא?

סר האוצר ל. אטכול: אתם יודעים שאני תבעתי בזמנו החזר סובסידיות. וכשהינו צריכים לסיים את הדיונים בתקציב בטלנו את הדבר, אך אני אמרתי שעוד בחזור לזה. ואילו היינו סמטיכים בזה עוד שבועיים! היינו טסיגים זאת, כי ידעתי שברנטסין וספיר הספנטו אתי. אנו הבאנו תקציב של 571 מליון לירות. איננו מציעים תקציב אחר. אני מציע להעביר את ה-26 מליון לירות לתקציב הפיתוח. ואני טוען, ט-22 נקודות אלו ואני מקוה שזה יהיה פחות, אם כל אחד לא יבוא בתביעות, לא התעטייבים ולא האופים ולא הצטיגים, אם כל אחד יתרום משהו, זה ישפיע. זהו הענין. לזה יכולות להיות כל מיני פרפראות. אבל זה תלוי בכולנו, התעטייה, החטטל ועד לכל תא בטסק.

היתה לי עוד מחשבה, שאני טוכן לסכור אותה גם עכשו, אם יימצא לה קונה. לפני שנתיים כשנכנסתי לאוצר ולא היה במה לסלם מטכורת, אמרתי - אולי נשלם לכולם בשטחי חסכון, ואמרו לי שדבר כזה היה באנגליה ובהולנד. זה לא יצא לפועל, ובאיזו שהוא אופן עברנו את התקופה. כולנו טוענים שחסכון זה דבר חשוב, ואני באמת חושב שהוא הכרחי לסדינה. ואני גם אכשו חושב שאפשר וצריך למצוא דרך לחסכון, במידה שהוא יהיה מרוכז בידי המטטלה.

כפס סיה פעם חסכון מאורגן על ידי קביית אדמות. ואז פירוס הדבר, טאם אדם צריך לקבל עבור 20 נקודות תוספת יוקר, שאן 150 לירות לטנה, אני אומר לו: אני אתן לך במקום 150 לירות רק טאה לירות או 75 לירות בטוזסניט ו-75 לירות אני בוטע פרטסיט, ויהיה לך חלק בפרדסיט אלה, או בדטניט חסיקלייט או במפעל אחר של הסדינה. זה יש למדינה. כסף איין לה. את עצמה היא יכולה לתת.

זה וריאנט אחד של ההצעה. זה כל מה שיט לי להגיד על מחטבות אלו, כי מצד ההכרח זה הכרח זאי הכרח בריא וחשוב, אם נוציא פחות כסף זר לסובסידיה ויותר לפיתוח. נכון שהסובסידיות כולן כסטטוט ב-75 מליון דולר, אבל אינני מציע שנבטל את כל הסובסידיות אלא רק 26 מליון לירות שנוסף ל-12 מליון לירות שיטנט בתקציב זה בערך מחצית הסובסידיות. כמחצית הכסף טאנו מוציאים לסובסידיות הטנה, אנו מציעים לבטל.

ברור, שבמידה טאנו כבטלים סובסידיות, המחירים מיד עולים, אבל אני בונה את הדברים בצורה כזאת שזה לא יחרוג מבטול ה-22 נקודות. אם נצליח לעשות זאת בדרך של חסכון חובה, אני רואה בזה עולם ומלואו, בהעברת מליוני רבים למסק.

א.ט. בניחובסקי:
היות והעניין עוד לא בט - ואני טודה לטר האוצר שהכניס אותנו לעניין - אני רוצה לסאול מה דעתו על הפסיכולוגיה הקטורה בעניין היציבות, והאם לקח טוטנט זה בחטבו? העובדה שבחודט אפריל לא היתה אליה באינדקס, עטתה רוטט מצויין.

לפני ה-1.4 אטרת שהתקציב הוא בטור, והנה כעבור 6 טבועות אתה רוצה להפוך את הקערה על פיה. האם לא היתה חוטט טמוטט לדחות את המעטה הזה לעור חודט?

ט. לוז:
התכנית הזאת היא שלמה ותקלע למטרה אם 2 חלקיה יתגטטו, היינו - ביטול הסובסידיות ב-22 נקודות ופצד טני חסכון חובה. אבל אם לא, אם רק חלק אחד יתגטט, רק ביטול הסובסידיות, ואם על ידי בטול הסובסידיות אפטר יהיה להניצ ל-22 נקודות, הרי בלי זה, אפטר היה לא להעלות אף נקודה, ולהטסיך את הטנה הזאת ביציבות.

האם תכנית זו תגרום להורדת המחירים?

א. הרצפלד:
בתחילה אטרחי, ואני חוזר על כך עכטו, טאינני רוצה סובסידיות, ואני טובע טעוד יהודים כטוני לא יקבלו סובסידיות.

ש. דיין:
אם תעלה את מחירי המצרכים וכתוצאה מכך יעלה האינדקס ובעקבותיו השכר, מה הסכום שאתה בדבר החסכון, הגיע הזמן שזה יתקבל ברצון. אבל צריך למצוא סידור שהאנשים יוכלו להנות מהמניות כעבור שנתיים או שלוש. כיצד יופעל חסכון החובה לגבי העצמאיים?

הי"ר י. גורי:
אני רוצה להעיר הערה בעקבות דברי מר לוז, שמשום מה מעמיד במרכז התכנית את החלק השני. אני הבינתי ששר האוצר דבר על חסכון בשולי העניין, הוא לא העמיד במרכז התכנית את עניין החסכון.

היסוד העיקרי של התכנית הוא זה : ישנם 75 מליון לירות שהם מתחלקים ל-4 חלקים: 26 מליון בתקציב, 25 מליון הפרשי שערים, 7 מתנות, ועוד 17 מליון לירות שחלק מהם כולל 6 נקודות מתוך 22 וחלק השני - הוזלת מחירים בשוק העולמיים. אם נוריד את ענין הוזלת המחירים כ-4-5 מליון לירות, כל היתר אלו הן סובסידיות. שר האוצר רוצה לחסוך מחצית מזה, מבלי לערער את כל בנין התקציב שהיה בנוי על 22 נקודות.

פ. ספיר:

אני רוצה להגיד בשיחה חפשית זו, כי את ענין הסובסידיות אני רואה כיותר חמור ממה שמנטיח לחאר חברים. אנו ראינו הישג בהפסקת הוצאת שטרי אוצר ושטחי מקרקעים. אך הישג זה נפגם על ידי כך שבעקיפין אנו מוציאים 75 מליון לירות לסובסידיות.

יש סובסידיות להן בריאות, אבל סובסידיות אלו אני רואה אותן כמחלה ממארת. אם אני צריך להגיד מה היו 4 הדברים הפגומים בחמש השנים האחרונות הייתי אומר: א. שהצבור לא שילם מס הכנסה כפי שמגיע ממנו. ב. יבוא ללא חסלום כפי שפירושוהו העוטים. ג. העובדה שהבניה הרמה שהיתה, היתה זולה מאד בכל הנוגע לברזל ועץ. והדבר הרביעי, וערכו בענין זה הוא 25 אחוז, זה ענין הסובסידיות. אמר שר האוצר בצדק שסובסידיות זה דבר טוב, כשהן נתנות מכספי המדינה. אבל אם הן נתנות מכספי המענק והשלומים, זה לא יכול להיות.

אפשר להוריד את האינדקס ולהגיע ליציבות על ידי מתן סובסידיה לכל פח נפט ולכל כיכר לחם, יציבות יש בה חכן וגם אמת אם היא דבר אורגני. יציבות שקונים אותה בכוח של 75 מליון לירות סובסידיות היא יציבות מדומה. האינדקס לא עלה באפריל כפי שהוא אינו עולה באמריקה. אם להכנס לבירור, לי כפרט, כאזרח, יש הסגות על כמה דברים שכתוצאה מהם עולה האינדקס. אבל באפריל לא עלה האינדקס כי לא עלו המחירים. אני יכול לחאר לעצמי שהאינדקס קטור רק עם התנודות במחירים בשוקים הבינלאומיים. על כל פנים, לזה צריך להגיע.

לענין יציבות, אם נראה את התהליך לונגרם על ידי שנוי השערים ב-1952 וגררם להעלאת האינדקס ב-62%, בשנה השניה עלה האינדקס ב-26%, והשנה נאמר שהאינדקס יעלה ב-22 נקודות, כלומר, עליה בעשרה אחוז. אם אפשר להגיע לכך שתהיינה 17 נקודות, זה קודם כל פחות מעשרה אחוז ואני רואה בזה חלק מתהליך ההבראה.

לטאלת הביניים של חבר הכנסת אריאב, אין כל כוונה לצאת ממסגרת התקציב של 571 מליון לירות. בתקציב זה מופיעים 26 מליון לירות לסובסידיות ועשרה מליון לבטחון, ואז לתקציב הפיתוח נשארים 158 מליון לירות.

ח. אריאב:

בתקציב הפיתוח אין יותר מאשר 12 מליון לירות לתעסוקה?

פ. ספיר:

אני מבין את שאלתך. אני אומר: ישנם 10-12 מליון לירות לצרכי תעסוקה, לנוסף לזה שיש בכל יתר הסעיפים, אבל בכל יתר הסעיפים יש יום עבודה לעולה 50-75 לירות.

כאשר הטיקול הוא - למה צריך ללכת הכסף, לסובסידיה, טאליבא דכולם אינה מגיעה, או לפיתוח, אי חוטב שפיתוח עדיף.

הנקודה העיקרית היא - 75 מליון לירות אנו אוכלים מכספי הולומים או מכספי המענק, לפעם לא יהיו. למעתי מפי אנשים שכאשר לא יהיה, נכריז על טעת חירות. אמרתי - לא, מוטב שנחיה שנחיים במטור של חירות, כדי שאז לא נגיע לזה. אין כוונה לבטל את הסובסידיות בבת אחת.

ש. בז'רנו:

מה היקף הבטול שאתה מציע עכשו?
אינני מציע שום דבר, אנו מנהלים שיחה חברית.

פ. ספיר:

שר האוצר ל. אשכול: בין 35 ל-40 מליון לירות.

שר האוצר ל. אשכול:

אמרתי מראש שזו שיחה חפשית, ואיננו מדברים
עכשו בטח בענין זה. אני רוצה לנסות לעשות

מאמץ ליכנוע את החברים,

קודם כל אני רוצה שלא חחרטמו מהעובדה שבאפריל
היתה העלאה רק בנקודה אחת, גם בשנה שעברה היה חודש אחד שהיתה רק נקודה
אחרת. אבל אנו יודעים מה במחשן, ואחם תראו בחדשים הבאים. עכשו אנו
אומרים: היות ואמרנו לעת תחוננו לעוד 22 נקודות, ונעשה הכל כדי לשמור
על כך - לא נתן לרופאים ולא לאופים ולא לתעשיינים - נספוך את הכסף
לסובסידיות ל-22 נקודות לערכים ולא לדברים מקסיביים. הסובסידיה שלנו
אינה סעד, אלא נדבה, כי אנו באמת בונים על קנה רצוף שמחר לא יהיה, והוא
נתן לנו לבנות מ"ק, הוא נתן לנו בכדי לנטוע פרדסים ולא בכדי לחת לכל
אחד מאתנו עוד כפתור במעיל.

עכשו אני בא ואומר: נניח שהגענו ל-22 נקודות.
אני רוצה ללכת לפועלים ולהגיד להם: אני רוצה שעבור 10 נקודות מתוך
ה-22 נקודות תקבלו לא מנותני העבודה, אלא ממני, ואני אשלם לך עבורן
בתעודות חסכון, ובכסף זה אני מכין לך נכסים בישראל, או שאני נוטע
פרדסים ונותן לך מניה בפרדס, או באורה אחרת. על ידי כך הפועל אינו
מקבל את הכסף, הוא מוציא פחות. אולי כדאי לי אפילו להבטיח לפועל
הצמדה, אם בעוד 10 שנים לא ירצה פרדס אלא כסף, אני אבטיח לו שהכסף
הזה לא ילך לאיבוד.

אינני יכול להבין מדוע אנשים כמוכם אינם
יכולים להתפט לדבר כזה. מתהלכת עוד מחשבה. רצינו לעשות נסיון להגיד
לפועלים: אנו רוצים את ה-5 נקודות של השכר דירה לעקור מן השורש. היות
וזה נתקל בהתנגדות, אני חוזר לענין זה של תעודות חסכון.

ש. בז'רנו:

מה ביחס לדלק המיועד לתעשייה?

של הדלק

שר האוצר ל. אשכול:

היתה לנו מחשבה, אותו חלק/המיועד לתעשייה,
לא לייקר. אבל בשיטה שלנו אין זה הכרחי,

כי אני משחרר אותך מ-10 נקודות.

ש. בז'רנו:

ביחס לאינדקס כבר אמרתי, שהיום האינדקס אינו
משקף את המציאות, מבחינה זו שההכנסה יותר
גדולה ממה שהיתה צריכה להיות לפי המציאות. אני הייתי מציע שתטיל על
ועדה מטויימת לבדוק את טל הצריכה של האינדקס.

שר האוצר ל. אשכול:

חבר הכנסת סנה מעלה זאת היות כהצעה לסדר היום.
אין לי בטחון שנעשה זאת, אבל אולי נבדוק את

הדבר.

ש. בז'רנו:

אני רוצה לשאול, מה האוצר עושה עם השטרות
שהוא משחרר על ידי המטבע הזר, האם הם מופיעים
בחור פקדון של האוצר בבנקים, האם האוצר משמיד אותם, או מכניס אותם
למקרה?

שמעתי מאנשי האגוד המקצועי שההסכם בין
הממשלה לבטחים אינו מוגבל בטכום, ועל הלוואת
מבטחים לממשלה דורשים הצמדה. נניח שהסכם זה יבוצע, זה אוביקט של
15-20 מליון לירות לשנה. 15/20 מליון לירות עם הצמדה, זה יכול להיות
בוונאים מטויימים מעמסה עצומה על המשק, אם אין אפשרות להשקיע את הכספים
בצורה כזאת, שבאופן אוטומאטי הם מכסים את ההצמדה. אני חושש מאד שאחרי
5-6 שנים זה יכול להיות ענין של מאות מליונים לירות. אני שואל: האם
הממשלה יודעת בדיוק מה היא עושה, והאם אינה נכנסת לענין זה בעיניים
עצומות?

פ. ספיר:

לשאלה הראשונה, לא כל מה שיטנו במחלק ההוצאה
שייך לממשלה. כמחצית זה מטבע קשה חפשי של
הממשלה, מחצית כסף זמני בידי הבנקים, כסף שבכל פעם מחדשים. בודאי
היה טוב, אילו יכולנו להשמיד את שחיי האוצר, אבל איננו יכולים לעשות זאת.

ההגדרה האחרונה שלן היא נכונה, זה הוכנס למקרה, ויכול לחזור בכל פעם
כאשר יוציאו מטבע קשה. כל ה-72 מליון לירות שטחי אוצר קיימים אבל
חלק מהם מונח במקרה.

הישיבה נעולה.

הינ"ר י. גורי:

הישיבה ננעלה בשעה 11.00